

Inrätta en nationalpark (minirollspel)

Tidsåtgång: 30–45 min

För vem: gymnasiet

Var: inomhus

När: under alla årstider

Material: anteckningsmaterial, kopior av anvisningarna

Del i Vildmarkspasset: att röra sig i naturen

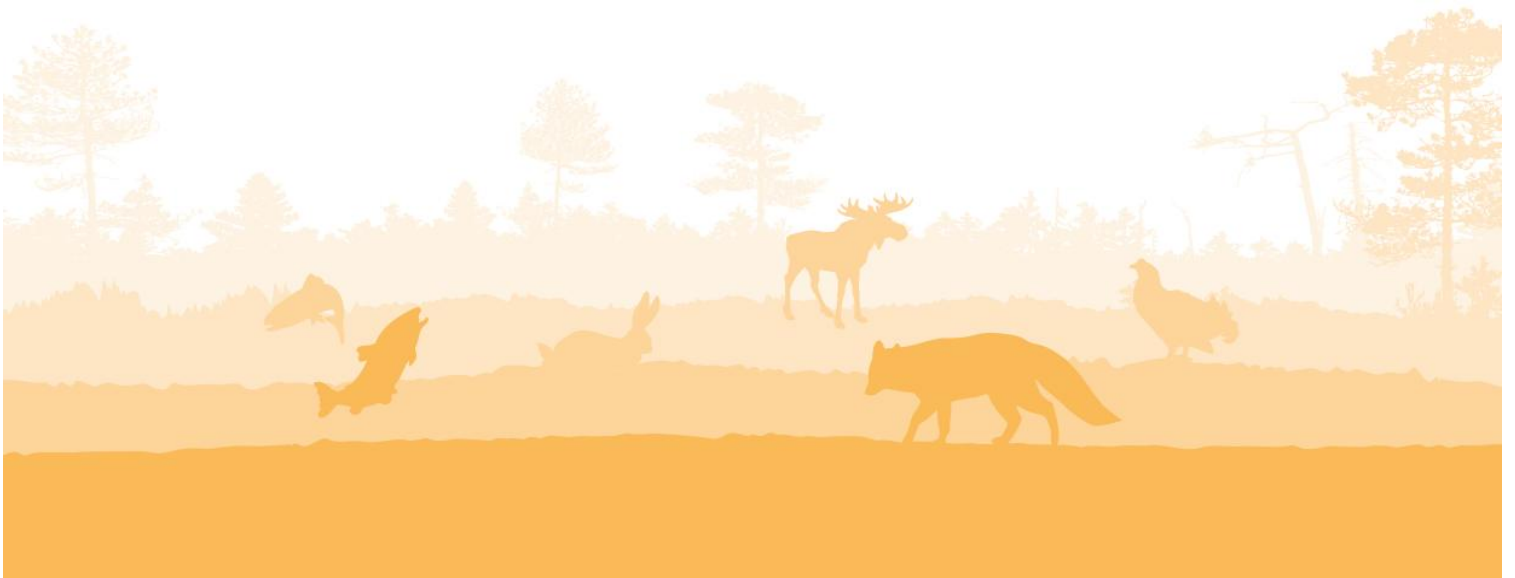
Inlärningsmål: stifta bekantskap med beslutsprocessen, lära sig debattera och förstå olika typer av användningstryck som naturen utsätts för

BAKGRUNDSFAKTA

Rollspel som undervisningsmetod ger eleverna möjlighet att se saker ur en synvinkel som är ny för dem själva. Med hjälp av rollspel är det möjligt att simulera verkliga situationer i vardagen och förstå exempelvis eventuella svårigheter och motsättningar i det kommunala eller statliga beslutsfattandet. Rollspel kräver lite engagemang av eleverna, men till och med de blygaste bland dem kan inspireras att delta i diskussionen i skydd av sin roll, eftersom det inte är meningen att man ska ge sina egna åsikter.

ANVISNINGAR

I det här minirollspelet simulerar man ett möte, där man fattar beslut om att inrätta en nationalpark i den fiktiva kommunen "Pohjois-Rimpilä" i Norra Finland. Varje deltagare får en kopia av anvisningarna, av vilken framgår särdragen i området som behandlas i rollspelet. Varje elev får också sin roll och anvisningar med tips om argument som rollfiguren kan ta till och bakgrundsfakta att använda i diskussionen. Det finns inte nödvändigtvis tillräckligt många roller för att varje elev ska få en egen, så för vissa "intressentgrupper" har två eller flera representanter kallats till mötet. För en del av rollerna finns det färre färdiga argument, så det är bäst att inte dela de här rollerna mellan flera elever.

För rollspelet behövs också en konsult, som ingriper i spelets gång om ämnet spårar ur för mycket eller om diskussionen inte går framåt. Konsulten öppnar mötet och presenterar deltagarna och ämnet. Han eller hon gör också anteckningar och fördelar inläggen. Läraren kan inneha rollen som konsult. Konsulten kan ta på sig en kavaj eller kostymjacka för att ge ett mer konsultaktigt intryck. I mån av möjlighet kan eleverna också ha med rekvisita som beskriver rollfiguren (jägaren kan ha orange mössa/skärmmössa, renskötaren samemössa, kommundirektören slips, terrängcyklisten cykelhjälm osv.). Man kan också dela ut namnlappar som visar vem eleverna representerar. Då är det lättare för deltagarna i rollspelet att komma ihåg också de andras rollfigurer.

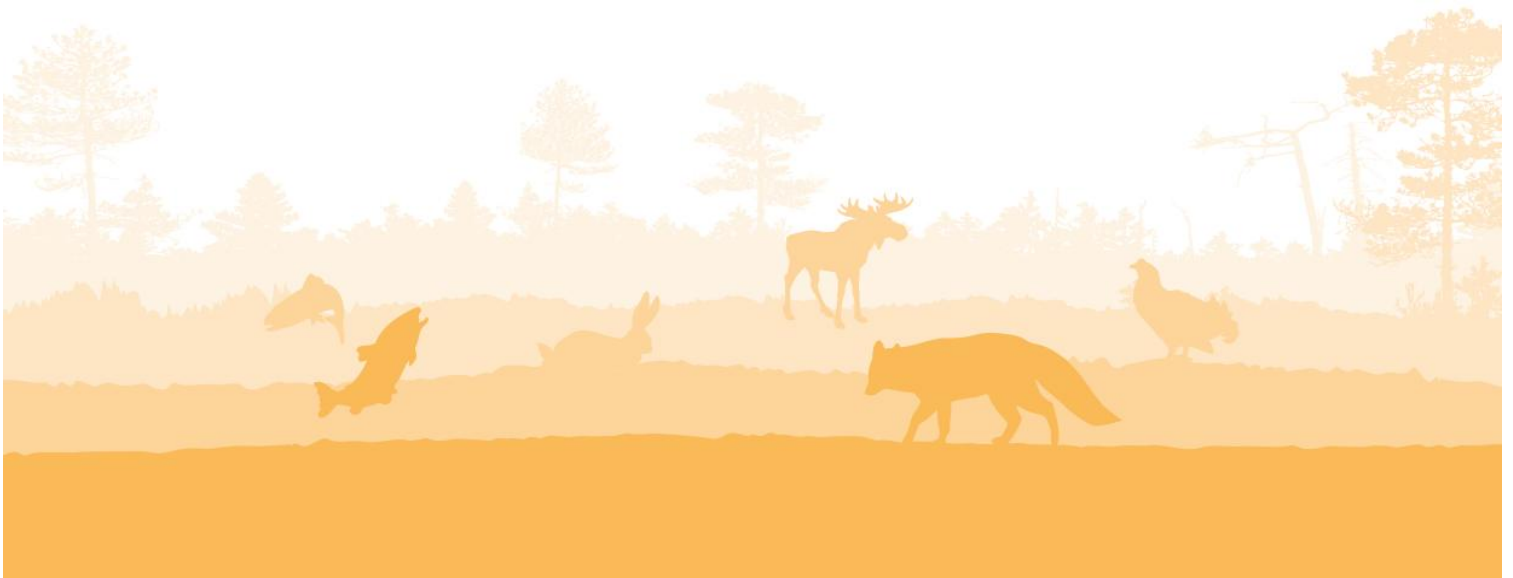
Innan "mötet" öppnas läser alla eleverna blanketten med information om den fiktiva nationalparken "Karhukorpi" och bekantar sig med sin egen rollfigur. Det här kan också ges i läxa, och då kan man be eleverna söka mera information om ämnet och hitta på flera argument för sin rollfigur. Skriv ut tillräckligt många spelmanvisningar och beskrivningar av rollfigurerna (klipp isär). Under rollspelet kan borden i klassrummet gärna arrangeras till exempel i en halvcirkel, så att alla deltagare kan se varandra.

Minirollspelet lämpar sig utmärkt för kurserna BI3 eller GE2. För uppgiften är det bra att ha grundläggande kunskap om skogsindustrin och energiindustrin samt om naturvård. Det är en god idé att repetera allemansrätten.

LÄNKTIPS:

<http://www.utinaturen.fi/sv/nationalparker>

<http://www.metsa.fi/web/sv/naturskydd-och-varld>

ANVISNINGAR FÖR ELEVERNA FÖR ROLL SPELET "INRÄTTA EN NATIONALPARK"

I det här minirollspelet stiftar man bekantskap med processen för att inrätta en nationalpark. Spelet är löst baserat på de utlåtanden som gavs i samband med utkasten till skötsel- och användningsplan för Sibbo storskogs nationalpark. I rollspelet spelar man en situation, där intressegrupperna i ett område där man har planer på att inrätta en (fiktiv) nationalpark sammanträder för ett informationsmöte, så att var och en ska få säga sin åsikt. Under mötet fattas beslut om nationalparken över huvud taget kommer att inrättas och i så fall på vilka villkor.

Sätt dig in i din rollfigurs åsikter (du kan också själv hitta på flera!) och i bakgrundsfakta.

I rollspelet tar du över din rollfigurs personlighet och hans eller hennes åsikter. I uppgiften finns riktgivande tips om hur de olika rollfigurerna förhåller sig till planerna på att inrätta en nationalpark. Delta i diskussionen utifrån de här tipsen och framför din ståndpunkt till de övriga mötesdeltagarna. Du kan också hitta på flera argument! I spelet finns en konsult, som öppnar diskussionen, presenterar deltagarna och ingriper i diskussionen om den kommer in på ett sidospår. Konsulten fördelar också inläggen.

Spelet avslutas med att gruppen fattar beslut angående om en nationalpark vid namn Karhukorpi ska inrättas i Pohjois-Rimpilä kommun, och på vilka villkor.

FAKTA OM FINLANDS NATIONALPARKER

År 2014 fanns det totalt 38 nationalparker i Finland. Parkerna sköts av Forststyrelsen. De inrättas i lag på statsägd mark. Nationalparkerna är relativt stora (minst 1 000 ha) naturskyddsområden, som också används som rekreationsområden. I parkerna finns markerade leder och friluftskonstruktioner, såsom skärmskydd, utedass och eldplatser. Det huvudsakliga syftet med nationalparkerna är att trygga naturens mångfald, olika nationallandskap, natursevärdheter och kulturhistoriskt värdefulla objekt. Nationalparkerna skiljer sig i vissa avseenden från andra skyddsområden, såsom naturparker, som har inrättats i första hand för naturvård och forskning. I dem är rörligheten begränsad, men i nationalparkerna får man röra sig och idka friluftsliv med stöd av allemansrätten. I vissa nationalparker är det också tillåtet att jaga och fiska, men för det måste man ha tillstånd. Alla särdrag i en enskild nationalpark och vad som är tillåtet i just den parken antecknas i de författningar och lagar som berör parken (se t.ex. lag om Noux nationalpark på www.finlex.fi). Ytterligare information om Finlands nationalparker finns på <http://www.utinaturen.fi/sv/nationalparker> och [http://www.metsa.fi/web/sv/naturskydd-och-var](http://www.metsa.fi/web/sv/naturskydd-och-vard)d

BAKGRUNDSFAKTA OM KARHUKORPI NATIONALPARK OCH POHJOIS-RIMPILÄ

Karhukorpi område, som enligt planerna ska bli en ny nationalpark, är beläget i Pohjois-Rimpilä kommun i landskapet Lappland. Pohjois-Rimpilä är en lite kommun med cirka 9 000 invånare. De viktigaste näringarna i kommunen är industrin (gruvverksamhet och torvtäkt) och service. En stor del av kommuninvånarna får sin utkomst från turismen, eftersom det finns en skidanläggning i kommunen, vilket också skapar arbetstillfällen inom hotell- och restaurangbranschen. Renskötseln är en viktig näring, trots att endast ett fåtal kommuninvånare har den som sin enda inkomstkälla. Liksom så många andra små kommuner i Norra Finland lider Pohjois-Rimpilä av ett utflyttningsöverskott och regionens åldersstruktur hotar att bli förvrängd, det vill säga kommunen håller på att "förgubbas". En stor del av Pohjois-Rimpiläs invånare är ivriga friluftsentusiaster; en så liten kommun kan inte erbjuda så värst många tillfällen till andra fritidssysselsättningar.

Pohjois-Rimpilä kommun har lämnat ett förslag till inrättandet av en nationalpark till Miljöministeriet, som för sin del har bett Forststyrelsens naturtjänster utreda möjligheterna att inrätta en nationalpark i Karhukorpi. Enligt planen ska ett cirka 8 000 hektar stort område fredas som nationalpark med stöd av naturvårdslagen. Karhukorpis särdrag har räknats upp i förteckningen nedan:

- Inom området finns redan två Natura 2000-områden med en areal på totalt 550 ha, som har inrättats enligt EU:s författningar.
- I området förekommer en flora som är typisk för Skogslappland, där det dominerande trädslaget är tall. Längs bäckar och i kalkrika områden kan man också hitta mer sällsynta växter, såsom skogsnäva. I området växer 75 olika tickarter, av vilka 11 är hotade i hela landet. Man har påträffat 130 fågelarter, av vilka tio är regionalt hotade. I Karhukorpi område finns 17 insektarter som är hotade i hela landet. I området betar mycket älg och ren, och både uter och björn påträffas regelbundet. I bäcken Otsonpuro, som rinner genom Karhukorpi, finns en livskraftig population av den hotade flodpärlmusslan.
- Tre bäckar rinner genom området och i dessa finns bland annat öring.
- Området har inte avverkats.
- Karhukorpi ligger till största delen på statsägd mark. Mitt i området finns cirka 200 ha privatägd mark, som Forststyrelsen planerar att köpa.
- Cirka 30 procent av Karhukorpi består av myrmark. På myrar i närområdet tar man upp torv för energiproduktion.
- De tre fjällarna i området och de klyftor, fåror och grusåsar som bildats av istiden är geologiskt betydelsefulla objekt.
- I Karhukorpi finns redan cirka 10 km etablerade vandringsleder, med en rastplats med skärmskydd och eldplats, som ägs av kommunen.
- I den västra delen av den planerade nationalparken finns en skidanläggning, som enligt planerna kommer att ligga utanför nationalparken i sin helhet.

FRÅGOR SOM SKA AVGÖRAS I ROLLSPELET

1. Finns det tillräckliga motiveringar till att inrätta parken?
  - Är områdets naturvärden lämpliga för en nationalpark?
  - Är det mer lönsamt för Pohjois-Rimpilä att utnyttja områdets naturresurser?
2. Om man bestämmer sig för att inrätta parken, vilka friluftaktiviteter ska tillåtas i den, på vilja grunder och med vilja begränsningar?

DELTAGARE I NATIONALPARKSMÖTET (dvs. rollerna):

1. Ordförande (och vice ordförande) för Pohjois-Rimpiläs jaktförening rf
  2. Representant(er) för rennäringsektorns fackförening
  3. Pohjois-Rimpiläs kommundirektör (och biträdande kommundirektör)
  4. Peat Energy Oy:s verkställande direktör (och vice verkställande direktör)
  5. Turismföretaget Wild Lapland tours verkställande direktör (och vice verkställande direktör)
  6. Ordförande (och vice ordförande) för föreningen Vildörternas vänner rf
  7. Direktören (och personalchefen) vid Fjällhotellet
  8. Representant(er) för naturskyddsföreningen Skogslapplands naturvänner rf
  9. Forststyrelsens skyddsbiolog(er)
  10. Skogsbolag Oy Ab:s virkesanskaffningschef(er)
  11. Representant(er) för terrängcyklingsföreningen Fillarix ry
- + Konsult (läraren)

Ordförande (och vice ordförande) för Pohjois-Rimpiläs jaktförening rf

- Älgbeståndet i området har hållits på en rimlig nivå tack vare jakten.
- Alltför stora älgpopulationer ökar antalet älgkrocker i området och orsakar ekonomisk skada för skogsbruket (sommartid äter älgarna lövträdens blad och knoppar, vintertid även tallarnas knoppar och årsskott). I Pohjois-Rimpilä skedde i fjol fler älgkrocker än i någon annan kommun i Norra Finland.
- Jakt är en utmärkt hobby, som ger motion och naturupplevelser. Älgkött är både hälsosamt och etiskt, eftersom älgarna hela sitt liv har fått leva på ett sätt som är typiskt för arten.
- Jakten har långa traditioner och möjligheterna att jaga får inte försämrats. Jaktföreningens verksamhet är en del av den aktiva byverksamheten och hundratals personer deltar årligen i föreningens olika evenemang. Jaktföreningen har också i uppgift att söka upp och avliva älgar som har skadats i olyckor samt att avliva djur som hotar andra djur, så om föreningens verksamhet upphör blir det polisen i Norra Finland som belastas av de här uppgifterna.
- Enligt lagen krävs ett enhetligt område på minst 1 000 ha för drevjakt på älg, så älgjakten i Pohjois-Rimpilä försvåras betydligt om jakt förbjuds helt och hållet i det område som enligt planerna ska ingå i Karhukorpi nationalpark.
- Älgjakt kräver alltid tillstånd beviljat av myndigheterna. Sakkunniga inom viltsektorn, såsom Forststyrelsen, Luke, Jord- och skogsbruksministeriet samt Finlands viltcentral, ser till att beståndet håller sig på rätt nivå. Målet är att det i Norra Finland ska finnas 0,5–3 älgar/1 000 ha. I fjol fanns det 3,1 älgar/1 000 ha i Pohjois-Rimpilä kommun.
- Även jakt på små rovdjur, särskilt mink, borde tillåtas. Minken är en främmande art i Finlands natur och orsakar skador bland annat genom att äta fågelungar och tränga undan ursprungliga arter (minken anses vara en av orsakerna till att flodillern försvunnit från Finland).
- Jaktföreningens medlemmar har också oroligt noterat den explosiva ökningen av bestånden av den främmande arten mårddhund och den endemiska räven, som har lett till en rejäl minskning i första hand av bestånden av skogshönsfåglar.

Representant(er) för rennäringsektorns fackförening

- Renskötare har funnits i Lappland långt innan här fanns en enda nationalpark. Idkandet av en traditionell näring får under inga omständigheter försvåras.
- Antalet renar är just nu lämpligt.
- Jakt på stora rovdjur bör tillåtas, eftersom de varje år dödar flera tiotals renar, vilket orsakar ekonomiska förluster för renskötarna. De statliga rovdjursersättningarna täcker inte förlusten av en vuxen ren.
- Det är svårt att begränsa renhjordarnas rörlighet. Att ingärda nationalparken är inte heller någon bra lösning, eftersom det begränsar också andra relativt stora djurs rörlighet.
- Renen är ett trumfkort för turismen.

Kommundirektören (och biträdande kommundirektören)

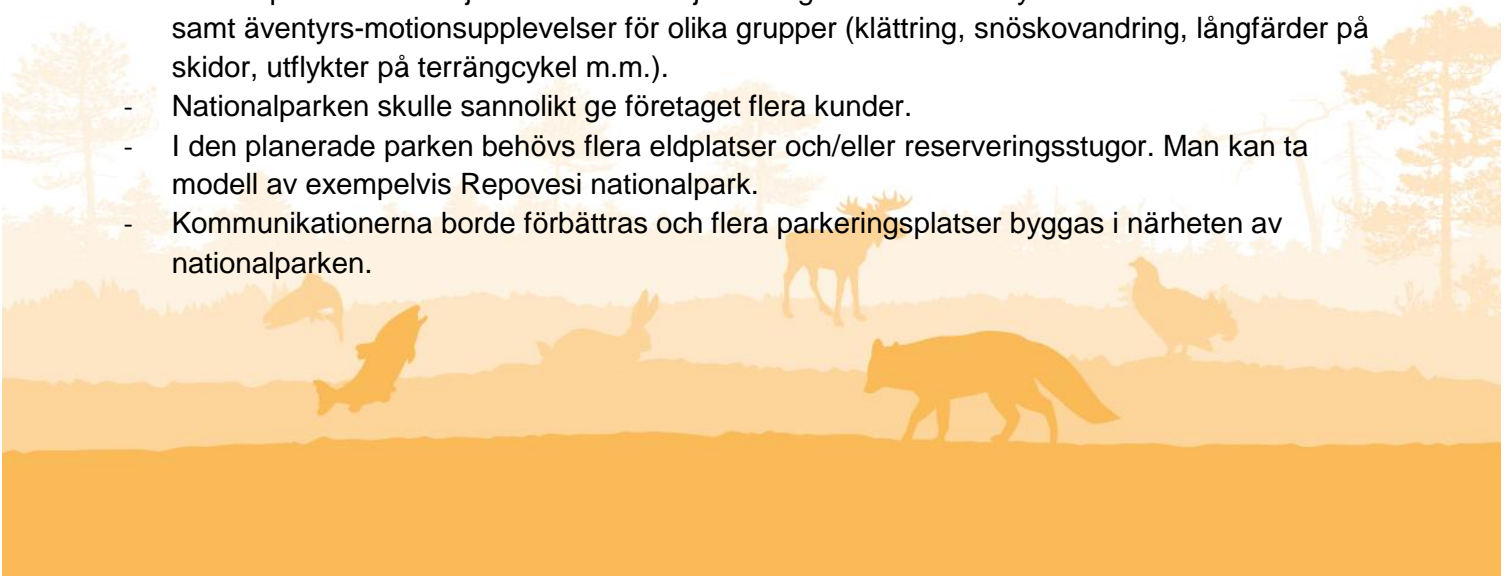
- Inrättandet av en nationalpark i kommunen skulle vara ett trumfkort för turismen och medföra ökade inkomster för både kommunen och företagen. Särskilt företag som erbjuder inkvartering skulle dra nytta av parken. Man har beräknat att varje euro som investeras i en nationalpark ger regionen tio euro!
- Det skulle löna sig att öka sommarturismens popularitet (på vintern lockar skidanläggningen besökare).
- Man vet att Karhukorpi område är känsligt för erosion. Man måste planera vandringslederna omsorgsfullt, för att inte utsätta värdefulla områden för risker. Särskilt de trädbevuxna myrarna och hållmarksvegetationen är känsliga för erosion. Motorfordon och terrängcyklar utsätter både naturen och andra vandrare för risker.
- En ökning av biltrafiken kring Karhukorpi kan orsaka problem med buller och försämra trivselen för invånare och sommargäster i närområdet. Kollektivtrafiken bör utvecklas.
- En nationalpark skulle förbättra kommunens image!

Peat Energy Oy:s verkställande direktör (och vice verkställande direktör)

- Produktionsanläggningen för torvenergi är en stor arbetsgivare i regionen. Peat Energy Oy sysselsätter 80 personer.
- Torv är en ekologisk energiform och säkrare än kärnkraft.
- Torvtäkten får inte försvåras i Pohjois-Rimpilä, så att företagets verksamhetsförutsättningar sätts på spel.

Turismföretaget Wild Lapland tours verkställande direktör (och vice verkställande direktör)

- Wild Lapland tours erbjuder naturturismtjänster: guidade naturutflykter för barn och vuxna samt äventyrs-motionsupplevelser för olika grupper (klättring, snöskovandring, långfärder på skidor, utflykter på terrängcykel m.m.).
- Nationalparken skulle sannolikt ge företaget flera kunder.
- I den planerade parken behövs flera eldplatser och/eller reserveringsstugor. Man kan ta modell av exempelvis Repovesi nationalpark.
- Kommunikationerna borde förbättras och flera parkeringsplatser byggas i närheten av nationalparken.

Ordförande (och vice ordförande) för föreningen Vildörternas vänner rf

- Föreningen Vildörternas vänner rf har som syfte att öka användningen av ätbara växter som växer fritt i naturen och ordna många olika kurser med anknytning till identifiering av vilda örter och hur de kan användas i matlagning för sina medlemmar.
- Vilda örter är hälsosamma, ekologiska råvaror, som borde användas i större utsträckning.
- Inrättandet av en nationalpark utgör ett verkligt stort hinder för personer som vill plocka vilda örter, eftersom det i nationalparker är tillåtet att plocka bär och svamp, men inte hela växter eller delar av växter.
- Att plocka vilda örter är en fin och naturlig hobby, som inte får försvåras.

Direktören vid Fjällhotellet

- För närvarande är hotellet öppet endast vintertid, eftersom det inte är lönsamt att hålla öppet under sommaren.
- Inrättandet av en nationalpark skulle vara bra reklam för regionen och sannolikt skulle den större mängden besökare göra det möjligt att hålla hotellet öppet också sommartid.
- En mångsidig natur och olika möjligheter till fritidssysselsättning är till fördel för hotellet.
- Det finns redan nu vandringsleder som börjar på hotellets gård och bara behöver sättas i skick.

Representant(er) för naturskyddsföreningen Skogslapplands naturvänner rf

- Nationalparken är absolut nödvändig för att bevara mångfalden av arter som är typiska för Skogslappland också i framtiden. I den planerade nationalparken förekommer flera hotade eller sårbara arter av organismer.
- Den planerade nationalparken är ett viktigt rekreationsområde för invånarna i närområdena och passar dessutom utmärkt för miljöfostran och naturskoleverksamhet för barn i olika åldrar.
- Det är viktigt att observera att besökare bör styras till en sådan del av området, att naturvärdena inte utsätts för risker. Det kan man påverka med hjälp av placeringen av leder, eldplatser och parkeringsplatser.
- Det är också viktigt att uppmärksamma skyddet av vattendragen.
- Jakt bör inte tillåtas. Jakt är farligt för andra som rör sig i naturen och orsakar djuren lidande.
- Med hjälp av ekologiska korridorer bör man försäkra sig om att de djur som förekommer i den planerade nationalparkens område har möjlighet att röra sig också till andra lämpliga miljöer i närområdet.
- Terrängcykling utgör ett hot mot känsliga naturtyper och orsakar erosion på hållmarker och myrar. Terrängcyklisterna kan också störa andra vandrare och orsaka farliga situationer.
- Renskötsel sliter på terrängen: renarna knaprar på växter under sommaren och på lavar under vintern, och de rör sig i stora hjordar, som orsakar erosion. Renbetena i nationalparken måste begränsas, på samma sätt som i Malla naturreservat i Lapska armen.

Skogsbolag Oy Ab:s virkesanskaffningschef(er)

- Skogsvård och avverkning bör tillåtas i skogarna i närheten av den planerade nationalparken. Skogsindustrin är en viktig regional arbetsgivare.
- Den planerade nationalparken är 8 000 ha, vilket är ett tillräckligt stort område för att många djurarters populationer ska överleva.

Representant(er) för terrängcyklingsföreningen Fillarix ry

- Terrängcykling får inte förbjudas i Karhukorpi, eftersom det avsevärt skulle försämra möjligheterna att utöva hobbyn. Inom det planerade nationalparkens område finns flera leder som är lämpliga för terrängcykling.
- I närområdet finns inga motsvarande möjligheter till terrängcykling. Terrängcykling bör tillåtas i nationalparken på både markerade och omarkerade leder. Föreningen anser att detta är mycket viktigt med tanke på möjligheterna att utöva grenen i Norra Finland.
- Terrängcyklings belastning på terrängen överdrivs ofta.

Ordförande (och vice ordförande) för Fiskevårdsföreningen rf

- Alla typer av fiske borde tillåtas i den planerade nationalparken, eftersom fritidsfiskarnas fångster är obetydliga.
- Fisket är en viktig hobby för många: fisk är hälsosam och etisk mat och fiskaren får motion ute i naturen.
- I området finns inga hotade fiskarter, men utplantering skulle ge fortsatta möjligheter till fiske. Åtminstone spinnfiske och flugfiske borde tillåtas!

Forststyrelsens skyddsbiolog(er)

- Enligt Forststyrelsen Principer för skötseln av naturskyddsområden är naturskyddsområdenas viktigaste mål att bevara den biologiska mångfalden samt trygga en gynnsam skyddsnivå för naturtyperna och de vilda arterna. Ett annat mål är också att bevara områden i naturligt tillstånd.
- Den planerade nationalparken är ett värdefullt område som bör skyddas i lag.
- I nationalparkerna är fiske och pilkfiske tillåtna med stöd av allemansrätten.
- Fisk bör inte utplanteras, eftersom det utsätter de naturligt förekommande arterna för risker. Man kan tumma på den här regeln om det i området har observerats hotade fiskarter, som kräver utplantering för att bestånden ska förbli livskraftiga. Det ska antecknas i författningen om inrättandet av nationalparken.
- Jakt kan tillåtas om det är nödvändigt för att minimera personskador och ekonomiska skador, men jakt i en nationalpark ska alltid vara tillståndspliktig och reglerad.
- Enligt Forststyrelsen är det viktigt att områdena i den planerade nationalparkens omedelbara närhet förblir obebyggda. Det här områdena, som delvis används inom jord- och skogsbruket, är viktiga för bevarandet av arternas mångfald och med tanke på användningen av naturen för rekreation. Omständigheterna ovan bör beaktas i stadsplaneringen.

- Erosionen som orsakas av besökare kan begränsas genom att planera vandringsleder och service så att belastningen på terrängen varken utgör en risk för biodiversiteten eller stör jord- och skogsbruket och invånarna i närområdet.
- Terrängcykling omfattas av allemansrätten, men cyklingen får inte orsaka mer än ringa olägenhet eller skada i terrängen. Terrängcyklings belastning är jämförbar med den belastning som orsakas när man rör sig till fots. Situationen bör följas upp. Om antalet terrängcyklister är stort och skadorna som orsakas i naturen avsevärda, kan cyklingen med stöd av ordningsstadgan styras till leder som tål hård belastning eller förbjudas helt enligt 18 § i naturvårdslagen.
- Renbetet måste minskas i nationalparken. Renskötsel sliter på terrängen: renarna knaprar på växter under sommaren och på lavar under vintern, och de rör sig i stora hjordar, som orsakar erosion.

